

Избавителъ.

(Историйка).

I.

елцето *Муванъ* е разположено по ребрата на единъ гористъ хълмъ. На върха на този хълмъ стърчатъ развалинитъ на старъ палатъ, които никой не посѣщавалъ. Въ него е живѣлъ прѣди

много години графътъ *Муванъ*.

Едно лѣто отидохъ на разходка въ това село. Тамъ прѣкарахъ два дни въ къщата на единъ желѣзаръ. Първиятъ день, като ходихъ да разглеждамъ околността, на върха на едно баирче видѣхъ една плоча съ надписъ: „*На моето куче Фримузъ, въ знакъ на вѣчна благодарностъ*“.

Вечерта запитахъ желѣзаря за този надписъ и той ми разказа слѣдната интересна историйка:

— Азъ се родихъ въ бѣдностъ и въ бѣдностъ прѣживѣхъ дѣтинството си. Баща ми се помина въ единъ рудникъ—засипанъ отъ прѣстѣта. Той ме оставилъ на половинъ година. Майка ми отъ жалъ ослѣпѣла . . . Добри хора ни даваха милостиня и майка ми, макаръ и слѣпа, плетѣше чорапи, за да се прѣхранваме. . .

Когато станяхъ на 6 години — помня като днесъ — въ селото ни дохождаше една кучка, влизаше въ двороветъ, нападаше на пѣтли, ко